

Szerkesztőségi iroda:
Csik-Szereda
Vár utca 214. sz. alatt,
hová
a lap szellemi részét illető
közlemények küldendők.
Kiadóhivatal:
Györgyjakab Márton
könyvnyomdája
hová
az előfizetési pénzek és
hirdetések küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.
MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Hirdetési díjak:
3 hasábos petisorsért vagy
annak helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön minden
beiktatásnál 50 kr.
Nyilvántartási díjak
soronként 10 kr-ért közöl-
tetnek.

Nemzeti jövőnk.

A közigazgatás reformjának nagy kérdése, mely már évek óta kísért, most határozottabb alakban lép a magyar közvélemény elé, és legfőbb programként szerepel két pártban is.

A szabadelvűpárt szakított régi kedvesével: a megyei önkormányzat eszméjével és hajlott a mérsékelt ellenzék csábos szavaira, melyek a közigazgatás államosítását hirdették a lelkesedés egész erejével. E kérdésben tehát két tábor fog küzdeni egymással. A kormánypárt és tartaléksapatai, a mérsékelt ellenzék, mely szintén a közigazgatás államosítása mellett foglal állást; továbbá a függetlenségi párt, melynek mindakét árnyalata e kérdésben egyetért, és mindketten csak egy célra törekcsenek, arra t. i. hogy a régi önkormányzati rendszer teljességében fennmaradjon. sőt az állami befolyást a mennyire lehet redukálni — minden megyei közigazgatási ügyben.

Természetes, hogy úgy a szabadelvű, mint a függetlenségi párt teljesen át vannak hatva eszméik jóságától. Mindegyik fél előtt bizonyos hazafias, nemzeti célok lebegnek, melyeket a reform életbeléptetésével megakarnak valósítani.

Az állami közigazgatás hívei azt állítják, hogy a magyar kormány, mely magyar, a közigazgatásba magyar szellemet hozna, mert módjában állana a nemzetiségi megyékben és kerületekben olyan tisztviselőkről gondoskodni, kik nemcsak nem ellenzései a magyar állameszmének, hanem annak egyszersmind buzgó apostolai is.

Megeyi önkormányzat mellett a kormány kezei megvannak kötve és gyakran el kell tünnie a községek és járások élén

olyan elemeket is, kik állásukat ki szokták használni a magyarellenos propaganda érdekében.

Igaz, hogy a főispáni intézmény elég befolyást biztosít a kormánynak a megyei ügyek vezetésére, ánde ez a befolyás nem terjedvén túl a közigazgatási tisztviselők hivatali működésén, gyakran megcsik, hogy a kormány bánatos szívvvel kénytelen eltűnni némely jegyzőnek, szolgabírónak nemzeti-ségi agitatóit, ha különben hivatalbeli mulasztások vádjá ellene nem emelhetők. Ennek az állapotnak véget akarnak vetni a szabadelvű párt és a mérsékelt ellenzék politikusan, és azért vetették föl, most hogy az új törvényt még az új képviselőválasztások előtt megalkotván, a kinevezett megyei tisztviselőknak alkalniuk legyen a magyar nemzeti eszme győzelmé érdekében befolyásukat érvényesíteni.

Ezzel a felfogással szemben a függetlenségi párt ellenkezőleg ép a magyarság hanyatlását és a nemzeti eszme veszélyeztetését látja a megyei adminisztráció államosításában.

Első sorban biztosítani akarja a magyar középnemességnek befolyását a megyei közigazgatásra, mert ez a nemesség képezi már évszázadok óta a magyar államig oszlopait.

Ha a megyei kormányzatot kezeikből kicsavarjuk, ők erőtlennül összedőlnek és el lesznek veszve a magyar nemzeti államra nézve, mely nem lesz képes őket más uton kárpótolni.

Es kik jönnek majd a független, hazafias elem helyébe? Ismeretlen emberek, kikről egyelőre csak annyit lehet tudni, hogy készséges eszközei lesznek a kormánynak, mely kenyérbe tette őket. De hogy használni fognak e a magyar államiség eszméjének,

megszilárdításának, az még kérdéses. Szóval a függetlenségi párt nem bizik a kormány kinevezettjeiben és többet vár a régi megyei önkormányzati rendszer visszaállításától, mint a reformtól, mely a kormánynak amúgy is mindenre kiterjedő hatalmának a legmesszebb menő határokig való kibővítését jelentené, a mi egyértelmű az állampolgári jogok megnyirbálásával.

Ily nézetek mellett persze előre látható, hogy a két tábor közt a megyei közigazgatás kérdése heves vitákra fog alkalmat szolgáltatni. A nemzet jövője forog kockán, azt tudják itt is, ott is; csak az eszközök fölött eltérők a nézetek.

Egyik azt hiszi, hogy a nemzet jövőjét csak állami közigazgatással lehet biztosítani minden rázkódtatás ellen; a másik oldalon pedig megvannak győződve, hogy a megyei önkormányzat fogja megóvni a nemzet jövőjét minden válság ellen.

A döntés nehéz.

Talán itt is a középút volna a legheylesebb?

A kepekivétel szabályozó rendelkezény.

1.

A székelyföldi lelkészek, kántortanítók és segédkántortanítók legnagyobb részének jövedelmiforrását még mai napig is a hova tovább győlöletesebbé váló kepe képezi. A kepe ügye az újabb időkben elég élénken foglalkoztatta a foglalkoztatja mind a lelkészek, mind a hívek, mind pedig az egyházmegyei kormánynak figyelmét. Némelyek a régi, nyomoru állapot fenntartása mellett foglalnak állást, mások belátva a fejlődő viszonyok között már-már elviselhetlenné lett állapot mizeriáit, a kepeket okvetlenül megváltandónak tartják. — Néhány kedvezőbb anyagi viszonyok között levő község a gabonakepe pénzrel váltotta meg;

A „CSIKI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

A Z U R S I.

Morogi ur éppen csibukjára akart gyujtani, hogy délutáni pihenőjét pipaszó mellett tehesse a kandalló közelében, midőn fiatal felesége rettenetes lármával benyit a jámbor öreg ur pipatoriumába: és emigy kezdé szónoklatát:

— Hallod-e öreg! azt már el nem tűrhetem. Képzeld csak, az a gyalázatos leány má megint elvitt egy poharat. Ha sokáig lesz a házunkban még koldussá tesz bennünket. — Soha olyan ügyetlen teremtet. Vagy talán készakarva teszi? Oh, bizonyos, hogy készakarva, mert tudja, hogy te ügyis elnézed neki . . .

— No, már azt kikérem magannak, — éles fiam, hogy ilyenrel vádolj. Én még soha sem néztem el neki semmit, és ha parancsolod . . .

— Oh, igen, parancsolom, követelem, hogy közheléj. Én magam győnge vagyok! Eredj és fizess ki a bérét, hogy azonnal elhagyja a házat. Más cselédet veszek még ma, rögtön, azonnal.

— De édes Teréz, most annyira fel vagy hevülve, hogy a hideg levegő odakint megárthatna.

— Ah! talán azt akarod, hogy itthon a mérreg emészsen meg; mit törödnél te vele? Vennél új feleséget, csak új cselédet nem akarsz venni, oh értem . . . (Sir) . . .

Persze, hogy Morogi ur annak egyéb sem kellett ennél. Hitvese könyei úgy megindították jámbor szívet, hogy azonnal kirohant a konyhába és hogy feldult kedélyállapota a cseléd előtt teljesen rettentőnek látszassék, annyira hátratólta vérvörös házi sipháját, hogy kopasz fejének háromnegyed része kilátszott.

Mialatt Morogi ur a cselédet alaposan megszapulta, és bérét azonnali távozásra való felhívása mellett kifizette, a derek háziasszony magára vette legszebb utcai tolettjét és elsietett a cselédszerző intézetbe.

Ott csaknem megakadt a szemé egy leányon, a ki nem volt se szép, se csunya, se öreg, se fiatal, szóval olyan teremtet, a ki hidegen hagyja a férfiakat, és csak arra való, hogy szolgálj teen dőket végezzen az emberiségnek.

Miután haviér tekintetében a megállapodás létrejött, Moroginé a leány szívbéli ügyei iránt kezdett érdeklődni.

— Hát kedvese van-e? — kérde, fürkésző pillantást vetve leányára.

— A vóna, kérem alásan, de haragban vagyunk.

— Annál jobb, — jegyzé meg a nagysága — gombház, ha leszakad, lesz más.

— Oh, kérem, nagyság, én is csak azt mondom; csak asztalos volt és mégis ő lett hűtelen .

— Vigasztalódjék Örszi — szólt a nagysága nyájasan. Szomszédságunkban olyan szép legény lakik, hogy menten beleszeret, ha meglátja.

Az új szobaleány kissé elpirult; érezte, hogy tiltakoznia kellene, de nem volt elég ereje hozzá.

Másnap Örszi új helyébe lépett, és alig, hogy az első bevásárlási útát megtette a szomszéd-boltoshoz, már útjába botlott egy fiatal ember, ki olyan csábítóan tekintett szemei közé, hogy a leány ez egyszeri tekintetre is majdnem keblére borult. A fiatal ember észrevette a benyomást, és megszólította a szobaleányt.

Egyik szó a másikat vonta maga után, míg végre a két lény teljesen megértette egymást és Örszi boldognak érezte magát, hogy ilyen pompás kedvesre tehetett szert.

A fiatal ember el is kezdett járni a házhoz, melynek majdnem mindennapos vendége lett. Rendesen akkor állított be, midőn Morogi hazulról elment, és miután a cselédnek éppen e látogatás alkalmával akadt legtöbb dolga, a fiatal ember, nehogy elúnja magát, a nagysága szobájába ment és ott töltötte idejét.

A leánynak sejtelve sem volt, hogy a fiatal ember mi vel tölti idejét a szobában, és ha vé-

néhány, magtárak s más pénztőkék alapítása által a kepe megváltás nehéz munkáján fáradozik; a legnagyobb rész pedig — talán nyomott anyagi viszonyai miatt — a semminél annyival tesz többet, hogy nyomorogva egyháziak és hívek, ez utóbbiak nem egyszer mondják: „így volt ezelőtt is, — megélhetnek ezután is.“

Azonban bármint gondolkozzanak és okoskodjanak s bármint beszéljenek egyesek, annyi bizonyos, hogy a mai kepe rendszer által élesztett harezias állapot, mely az egyháziakat a hívekkel szemben, az évek folyamán nem is 7—9, hanem 12 havig tartó hadi lábbon és harezban tartja: nem tarthat örökön és hogy a kepeügy rendezése akár a hívek maguk, akár mások rendezzék, de mindkét esetben a hívek terhére fog történni.

De addig is, míg ez égetően sürgössé vált ügyben valamely oldalról érdemlegesebb és a valláserkölesi rend és közjólét érdekeit közelről érintő komoly dologhoz méltó intézkedés történnék, hogy az egyházzal, illetőleg lelkészek és hívek között gyakran felmerülő kellemetlenségeknek lehetőleg békés elintézésére a módot és alkalmat mindenkinél megadjuk, kívánatos és közérdekű dolgot véltünk teljesíteni, midőn az 1804-ben Nagyszébenben Mitrovsky aláírásával kiadott kepe konstitúciót, a hozzácsatolt „Jegyzék“-kel együtt szóról-szóra pontonként — amint itt következik — lapunkban közzétesszük.

1) Minden Paterfamilias, a kinek 12 kalangya öszgabonája terem, ad a papnak 3 kalangyát, és annyi kalangya tavaszt. Ha pedig leny házas fia, vagy leányára szállott fia meg nem különbözött, azok adnak 45 krt.

2) Az olyan Paterfamilias, a kinek p. o. 60 kalangya avagy több is termett, többet nem tartozik adni, mint a kinek 12 kalangya termett.

3) Az olyan Paterfamilias, a kinek 12 kalangya nem termett, mind ösz mind tavasz, hat kalangyáig le, fél bért, ha pedig hat kalangya sem termett, az olyan 45 krt tartozik fizetni.

4) Az özvegy Paterfamilias úgy tartozik adni a capeciát, mint feljebb meg van írva és mondva.

5) Ha egy özvegy asszonynak egy házas fia vagyon mellette, úgy tartozik capeciával, mint Paterfamilias.

6) Egy egyedül való özvegy asszony, a kinek fia nincs, úgy tartozik, mint a hol Paterfamilias nincs a háznál az 1787. esztendőben börtelől kiadott rendelkezések szerint pénzt: ha pedig gabonája terem, az 1-ső punctum szerint tartozik gabonát adni.

7) Egy jószágatlan fizet magától 45 krt., és ha házas fia vagyon mellette, az 45 krt.

8) Minden Paterfamilias, a kinek vonó marhája vagyon, és minden házas fia, öcsese, vagy leányának ura, t. i. veje, ad mindenik egy szekér vagy szán fát; ha vonó marhájok nincsen, tartoznak a papnak vagy iskolamesternek egy napi favágással.

letlen rá nem vezeti, talán még máig is azt hiszi, hogy kedvese csak ő róla álmodozik, hogy az egyedüllett sivar perceit elviselhetővé tegye. Pedig hát könnyű lett volna meggyőződnie az ellenkezőről, ha váratlanul benyitott volna a nagysága szobájába, mint a hogy azt egyszer Morogi ur is tette, a ki szokatlan időben a kávéházból hazarohant, hogy feleségével közölje azt az örvéndetes hírt, hogy legjobb barátjának és tarokkpartnerének felesége egy helybeli zongoratanárral megszökött.

Morogi ur kopogtatás nélkül lépett felesége szobájába, és ez indiszkrétiónak meg is adta az árát. A kép, mely szeméi elé tárult, szörnyen meglepte őt, mert ő hitte felesége hűségében és álmában sem sejtette, hogy ily csalódás érheti.

Az Örszi imádóját látta hitvese oldalán, szerelmi vallomással az ajkán, üléslésre készülő karokkal.

A helyzet minden kétséget kizárt, annyira, hogy Morgó ur láttára az asszonyka elsikoltotta magát.

A zajra a szobaleány is megjelent, és mikor hallotta, hogy miről van szó, csakhamar ő is átlátott a szitán.

A fiatal ember, kit Moroginé maga ajánlt, csak ürügyül használta a szobaleányt, hogy annál kényelmesebben udvarolhasson a nagyságának.

9) A misebornak beszo'gáltatása az 1783. esztendő börtmáshava 17 napján kiadott rendelet szerint marad.

10) Ha a gabona terméketlen és meggátoltatik az időnek mostohasága miatt, tehát egy kalangya buzáért egy vékát, 1 kalangya rozszért két vékát, hasonlóképpen egy kalangya tavaszért két vékát tartoznak adni, és ha így sem lehetne kijöni, tehát juxta communem aestimationem segetis ejusdem temporis pénzül fizessék bérüket

11) A Maros és Olt vizein lévő molnárok, a kik kétkövü malomban molnárok, fizetnek egész gabonabért — intellige — vékával; azok pedig, kik egykövü malomban és patakon molnárok fél gabonabért vékával tartoznak befizetni mint-hogy ők úgy veszik a malmakból a hasznat, mint a szántóvető emberek a földből.

12) Mind gabona, mind pénzbeli capeciából vesznek a papok két részt, a mesterek pedig egyharmad részt.

13) A General Commando 16-ik februári rendelkezéséből ezen folyó esztendőben a püspök ur ő Excája a plébános uraknak kiadta, hogy azon esztendőben, melyben a termés vékony, terméketlen, vegyék a 10. §. szerint a bért vagy pedig juxta communem aestimationem segetis ejusdem temporis pénzül.

14) Püspök urunk ő Excája kiadta a plébános uraknak, hogy ha a tavasz gabona 12 kalangyánál kevesebb, fél bért adjanak.

15) 1717. áprilisi constitutio szerint a pénzbeli büntetés 12 forintokba, a ki a képét a terminusra két napok alatt meg nem adhatja, tehát a militaris ment leszen a pénzbeli büntetésből, hanem általadatnak a magok előjáró uraikhoz.

Ezen kiadott rendelkezés szerint a capeciának beszo'gáltatására továbbvaló parancsolatig a kepe beszo'gáltatassék a plébános uraknak és oskolamestereknek, a nemes regimenter pedig az alattvaló és levő tiszt uraknak ezen rendelkezést kiadja és továbbvaló parancsolatig megtartsa.

Nagy Szeben, 20 febr. 1804.

Mitrovsky mp F. m.

Jegyzék a kepe-törvényhez.

a) A kepe törvény alá esik s tartozik: az ösztermésből: buza, roz, — a tavasztermésből: tavaszbuza, tavaszroz, árpa, zab. Ezek összegből számítandó ki, mind az ösz — mind a tavaszért a 12 — vagy 6 kalangya után fizendő egész vagy fél kepe.

b) Ha valaki a plébános beleegyezésével az öszkepe helyett tavaszt akarna adni, két annyit tartozik fizetni.

c) kepe-törvény alá tartozik különbség nélkül az ősi, szerzett, haszonbérbe vett — vagy bármimódon és címen műveltetett földnek termése

d) Rang-, nem- és állapot különbség nélkül minden, ki gazdaságot folytat, és 12 vagy 6 kalangyája terem, tartozik egész vagy fél kepe' fizetni, — ilyenek:

aa) nyugdíjas katonatisztek, juxta B. Resol. Consilii Aulae Bellici, die 30-a sept. 1807;

bb) családok, kik külön gazdaságot folytatnak, juxta Const. regia ordinatione qualificatae punct. 1 um;

cc) rendes katonaszolgálatban levők, kik gazdálkodnak, ad sensum §-i XIII. Regulamenti Theresiani de 24 a Martii 1764;

dd) özvegy emberek és özvegy asszonyok, akár legyen mellettök fiok, akár pénzen fogadott munkásokkal műveltesék földjeiket, juxta puncta Const. 4, 5 6;

ee) osztozó testvérek, kik közösen egyesített erővel folytatják a gazdaságot mivelik földjeiket, de odanaza egymásközt elosztják a termést, mindenik a neki jutott részből 12 vagy 6 kalangya után egész vagy félbért tartozik fizetni — vagy pedig az öregebb testvér a közösből fizet szalmaképét, a többi fejenként 45 krt., juxta Const. punctum 1 um;

ff) új házasok is tartoznak az általok folytatott gazdaság terméséből 12 vagy 6 kalangya után egész vagy fél kepe' fizetni, juxta Const. punctum 1-um;

gg) férfiak, kik házasságon kívül élnek és gazdaságot folytatnak, juxta Resol. Incl. Reg. 1799. die 4-a nov. n 593 edit;

hh) haszonbérből, juxta punct. 1-um Const. Gen.;

ii) udvari tisztek, ha az illető lelkész joghatósága alá tartoznak, juxta Const. anni 1726. 1-a aug. punctum 13-um;

kk) megesett személyek, juxta praetactae anni 1799. Resolutionis punct. ultimum;

ll) molnároknál a malmok kívül folytatott gazdaság is tekintetbe veendő, juxta Constit. a. 1732. punct. 1-um.

mm) kereskedők, mesteremberek vagyonukhoz mért illő bért tartoznak fizetni az egyház szolgáinak, juxta Const. 1732 die 14-a aug. lat.;

nn) olyan urak, kik vonakodnak fikepét fizetni a const. 8. pontja szerint, tartoznak juxta B. Resol. Gubero. dd 28 nov. 1801. hathat kalangya ösz- és tavaszért fizetni, — azok pedig, akik favágással tartoznak és vonakodnak előállni, vagy ravaszágból, vagy azon okból, mert a napi munkát inkább pénzül váltják meg, az olyanokra nézt az akkori idő körülményeihez illő bizonyos összeg határozassék meg, juxta Edit. Incl. Reg. Praefecturae, 6 nov. 1792. Nr. pnct. ult.°

A törvényhozás — mint látszik — a kepeügyben, mint igen kényes dologban, világosan és határozottan rendelkezett, mégpedig, mint illető, a jó termés alkalmára úgy, mint a terméketlenség esetére.

Az elsőre nézve az 1804-ki kepeconstitúció legelső pontja így szól: Minden Paterfamilias stb.° Illetvén persze ebből, miként a 12-ik pont kifejezi, a papot kétharmad, a mestert egyharmad rész.

E pont szerint a kepező, igen természetesen a rectificáló hatóság által ráírt kalangyát befizetni tartozik, ha abban esetleg száz véka szem volna is. Hisz ha az egyházzal szembe a neki ítélt kalangya, övének kell lennie a kalangya egész gyümölcsének is.

Azonban nehogy innén valaki oda tévedjen, hogy midőn a gabona kalangyájának talán semmi szeme sincs, az egyházzal szembe a szalmával, az idézett kepe constitúció 10-ik pontja így rendelkezik; „Ha a gabona terméketlen sat.“

E pont, melylyel ugyanazonos a 13-ik, mondhatjuk sarkpontja a kepe-törvénynek.

Meghatározza ugyanis ez egyfelől a kepevel fizetett egyházzal szembe a „minimum“-át, tisztán kimondja másfelől, hogy egy kalangya roz vagy zab után két véka szem akkor, de csakis azon egy esetben fizetendő, „ha a gabona terméketlen“ — vagyis mikor a roz vagy zabkalangya két vékát nem ereszt.

Ha a gabonaneméből egy kalangya, dus termés alkalmával is a kepező kényekedve szerint, megváltható két véka szemmel, akkor erre egy külön törvénycikk szükségeltetnék, ami pedig seholy sincs. Melyek folytán a legbiztosabb álláspont ez:

1) Mikor a roz vagy zabkalangya, közelsimerés szerint, két vékánál jelentékenyül többet — tehát két és fél — háromvékát s tán még ezen fölül is ereszt, akkor ily kalangya után két véka szemet fizetni — esalás, azt elfogadni — a család jóváhagyása. Kényszerítő tehát ilyenkor minden — de kivált a hir nélkül önkényileg elmaradó hátralékos — tartozásának kalangya, vagy ennek akkor köztudomásulag megfelelő véka, illetőleg literszám szerinti befizetése. Hisz ha expresse nem olvasható is a törvény első pontjában a jelzett mérvű szemes fizetés, implicite benn kell ennek abban lennie, mert különben a törvény félszeg, illusorius.

2) Ha a többször említett gabonanemek kalangyája két vékát nem ad: az egyházzal szembe egy kalangya után, ha tán csupa szalma volna is ez, két véka szem. Világos rendelkezése a 10-ik pontnak.

3) Midőn egy kalangya termése két véka körül ingadoz, nézetünk szerint akkor is kár, mert a kepeügy jövőjére mindig veszélyes praecedens, a kalangyás vagy vékás fizetést a kepezők tetszésére bizni.

4) Ha általánosan elismert dus termés alkalmával, és silány, dolt, vagy jégverte határról való kepevel kínálkozik valaki, ennek visszautasítását a körültekintő kepező a törvény első vagy tizedik pontja értelmében akként intézheti amint a kepehozott öszintének vagy gyanusnak ismerte fel. —

Az ezekkel ellentétes föllogást könnyű megcáfolni. Ugyanis:

a) Akl azt vélné, hogy például a rozskalangya azon esetben is megváltható két véka szemmel, midőn az három vékát ereszt, akkor a törvény önmagának ellentmond, mert ugyanazon dolgot egyszerre nekünk is, másnak is ítélné, vagy ami egyre megy ki, amely szavával nekünk kalangyát adott, ugyanazzal azt tőlünk meg is vonná, ami abszurdum.

b) Ha az előbbi pont feltevése állana, annak egyik természetes tolyamánya volna, hogy amely község hívei például hatszáz kalangya három-három vékát eresztő kepe' tartoznak befizetni, ebből előbb 600, mond hatszáz vékát szépen zsebre rakhatnak, két-két véka szemet pedig tetszésök szerint szurogathatják ki az egyházzal szembe.

c) Aki követelné, hogy ha a dus termést egész gyümölcsével elvettük, fogadjuk el a silány termést is, az 1) törvénybe ütköző dolgot sürget, mert a törvény ez esetre félreérthetlenül két vékát — például rozot, zabot decretál, de még 2) azon absurdum is tolyna belőle, hogy midőn a gabonának szalmája van ugyan, azonban szeme semmi sincs, akkor e pap s mester semmit se egyék.

Erősen tévednek tehát a), b) alattiak, mert szánandólag összeharják a világos kepe-törvény 1) és 10) pontjait, faragván belőlök maguknak egy önmagának ellentmondó, a nyilvános csalást pátfogó, az egyházzolgát tetemesen megkárosító, a lelkiismeretes kepezetöt kigúnyoló — mondjuk ki — a coruptiót terjesztő kepe-törvényt.

Hogy a c) alattiak is hasonlólag tévednek arra nézve több szavunk nincs. Csak azt az egyet jegyezzük meg, hogy midőn szenvednek a tagok, akkor szenved a fő is, — következésképp a jó főpásztor kötelességéből folyónak tartjuk, nagyobb csapások idején, atyai szeretettel használni fel a törvény által nyújtott kedvezményt.

A kepe tulajdonképen csak addig az egyházzolgát, a míg szolgált, mindenestre pedig akár azé akár a jövőé, legyen szent letétemény az, melyet szentül megőrizni netalán becsusztatott visszaélésektől megtisztítani tartozik, annál inkább, mivel a két vékás okoskodásnak, fájdalom, már-már csaknem jogerőre emelkedni vélt gyakorlata bizony nem „usus,” hanem kiáltó „abusus,” ami ki tudva elnéz, a jogteladás bűnébe esik.

(Erd. egyh. Ért.)

TANÜGY.

Tanítóegyleti közgyűlés Csíksomlyón *)

A csíkszemélyi róm. kath. tanító-egyesület ez évi rendes közgyűlését folyó évi október hó 27-én tartotta meg Csíksomlyón a tanítóképzede zenetermében.

A közgyűlés, mint minden alkalommal, úgy ez évben is a szokásos „Veni Sancte”-val vette kezdetét, melynek végeztével a tagok a templomból a képezde zenetermébe vonultak, hol a képezde ifjusága Kölcsey „Hymnusz”-ával fogadta, melynek sikerült előadásából az idén kinevezett P. Dávid Samu magister ur szakképzettségére és tapintatos oktatására lehet következtetni. Az ünnepélyes hangulatot gerjesztő ezen ének elcsendültével Imets F. Jákó egyesületi elnök ur elfoglalta elnöki széket s egy tőle megszokott alapos tudománnyal és fenkölt szellemetől áthatott, magvas beszéddel, melyben a jó tanító kellekeit, és tulajdonságait fejtegette, a közgyűlést megnyitotta, mely lelkes éljenzéssel fogadta a megnyitót s az elnököt beszédének valamelyik lapban való közlésére kért: fel s elhatározta, hogy az egész terjedelmében a jegyzőkönyvhöz csatoltassék.

Ezután a kitűzött tárgysorozat letárgyalásához látott a közgyűlés, melynek rendén először is erdélyi püspök ur ő nagyméltóságának egy magas leirata olvastatott, melyben ő excellentiája egyfelől Imets F. Jákó elnök urnak a z egyesület ügyében kifejtett ügybuzgalmáért, tapintatos eljárásáért és a feltűntetett szép sikerért, főpásztori elismerését nyilvánítja* másfelől az egyesület tagjait továbbra példás egyetértésre s buzgó tevékenységre inti, miczélből az egyesület működésére főpásztori áldását adja, megengedvén egyszersmint, hogy az alapszabályok 3. §-ának c) pontja, — a mely egy időben a tagok között némi surlódásra adott okot — megváltoztathassék. A közgyűlés e kegyelmes főpásztori leiratot illő hódolattal fogadta s az alapszabály említett §-ában a szükségesnek mutatkozott változtatást megtévén meghallgatta az egyesület évi működését ismertető jelentést, melyet egész terjedelmében tudomásul vett s jegyzőkönyvhöz csatoltatni határozott.

A pénztárnok jelentéséből kitűnt az, hogy ezen egyesület sem képez kivételt mások között, amennyiben pénze, illetőleg tényleges vagyona vajmi kevés van, de annál nagyobb a tagdíjhátralek (noha elég csekély), a mi az egyesület tevékenységére nemkevessé benítólag hathat, például jutalomtételek, illetőleg pályakérdések kitűzésében s az egyesületi könyvtár gyarapításában, a mely fájdalom gyengén halad.

A könyvtárnok jelentésének meghallgatása s a költségeloirányzat megállapítása után elnök előterjeszti, hogy Szűcs János ó-becsei tanító ur az általa fordított „Dr. Kellner: Gondolatok a nevelés és a tanítás köréből” czimű jeles munka ő példányát rendelkezésére bocsátotta szegényebb sorsu tanítók közt leendő ingyenes kiosztás végett, mely ajándékot a közgyűlés elismerő köszönettel fogad s elhatározza, hogy azokat pályakérdésekre beérkezendő dolgozatok megbírálásánál másodjutalmakul tűzi ki.*

A gyűlés egyik nem kevésbé érdekes pontja volt a csíkszentkirályi tanító Salló Károly által

Tárgyalmas miatt későt.

Szerk.

„A szülőknek gyermekeik és a tanítók iránti kötelességeiről” tartott felolvasás, melyet a közgyűlés „osztatlan figyelemmel kísért” s a derék ifju tagtársnak a szépen kidolgozott, élénk menetű s jó irányu munkálatért elismerését s köszönetét nyilvánította.*) Vajha derék tanítótársaink ilyszerü munkálatokban egymást felülmulni igyekezzenek!

Örömmel üdvözölhető a közgyűlés azon határozata is, mely szerint Élt es Elek m. kir. tanfelügyelő ur indítványára kimondotta azt, hogy jövőben a közgyűlés mindig a hosszabb szeptemberi napok valamelyikén fog megtartatni, hogy így ne csak az adminisztrációra vonatkozó határozatok legyenek hozhatók s legfeljebb egy felolvasás legyen meghallgatható, hanem reggel korábban kezdve s délután is folytatva az ülést, — két vagy több felolvasó is szerepelhessen s esetleg mintatanítások is legyenek tarthatók; szóval az egyesületnek ily együttléte a tagok szellemi előhaladására is jótékony befolyást gyakoroljon.

A jegyzőkönyv hitelesítése iránti intézkedés megtétele után elnök meleg szavakban mond köszönetet a megyei kir. tanfelügyelő urnak, az egyesület egyházi és világi tagjainak azon lelkes ügybuzgalmukért, mely őket az akkor beállott kellemetlen időjárás daczára is a magyar katolikus népoktatás egy oly fontos mozzanatában való részvételre ösztönözte, minő egy ily egyesületi közgyűlés; köszönetet mond a jelenvoltaknak azon higgadt és komoly tanácskozáért, mely az egyesület történetében ezen közgyűlést is valóságos ünneppé emeli s a gyűlést d. u. 2 óra tájban a tagok lelkes éljenzése közben befejezettnek nyilvánítja.

Ezután a gyűlés tagjai, élükön az elnökkel, a „Mátyás király” vendéglőbe vonultak közebedre, a melyen szellemes felköszöntőkben nem volt hiány.

Egy jelenvolt.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **A kamara-zoneostály** f. hó 15-én fényesen sikerült. A közönség feszült érdeklődéssel várta az estélyt, mely felcsigázott várakozásunkat is felülmulata. Tetszükre miatt lapunk jóvó számában hozzuk az estélyre vonatkozó tulostást, de ez alkalommal sem mulaszthatjuk a működőknek öszintén gratulálni a szép sikerhez, melyet az estélyen jelen volt nagyszamu díszes közönség tüntető elismerését méltan megérdemelték.

— **A csíkzeredai dal- és zeneegylet** nagy buzgósággal készül a december 7-én tartandó első hangversenyre. Az alapító és pártoló tagokat megillető tiszteletjegyeket két működő tag fogja az illetőknek átszolgáltatni.

— **Előléptetés.** Csíkszentmártoni Nagy Gyárfás aradi II. oszt. honvédelmszar-százados, I. oszt. századosá léptettetett elő. Gratulálunk!

— **Kitüntetés.** Györgyjakab Márton könyvkereskedő és nyomdatulajdonos, lapunk áldozatkész kiadóját a budapesti országos általános tanszerkiállítás bíráló-bizottsága folyó évi október 9-én tartott záró-ülésében elismerő oklevéllel tüntette ki csinos és izléses tanügyi kiadványaiért. Gratulálunk!

— **Mulatság.** A csíksomlyói nőegyesület f. é. november 25-én (kedd) este kozdi meg fillérestélyeit a nagy vendéglő termében. Ez alkalommal Jakab Antalné önga vállalta el a háziasszony tiszteit. Mután vidékre meghívók nem küldetnek szét, az érdeklődők ezennel tisztelettel meghívhatnak. — Belépti díj személyenként 10 kr. kezdete 7 óra kor. A zene, magán- és kardalok, s szavalatból álló műsor igen érdekes és sok élvezetet ígér. — Melegen ajánljuk a t. közönség figyelmébe!

— **Megplőtte bosszúból.** A napokban Kászton-Feltizen Máró György régebbi bosszuskodásból egy pisztolyal rálőtt Slioty Istvánra, kinek a golyó bal könyökébe fúródott, honnan orvosoknak sikerült azt kivenni. A kásztonújfalusi csendőrök a jó lövészt a csíkszentmártoni járásbíróshoz be-kisérték.

— **Emlékünnepély.** A csíksomlyói róm. kath. főgymnasium ifjusága alexandriai szűz Szent Katalinnak, mint a főgymnasium védszentjének tiszteletére folyó évi november hó 25-én iskolai ünnepélyt tart, következő műsorral: 1) Délelőtt 9 órakor ünnepélyes istentisztelet. 2) „Hymnusz.” Erkel Ferencztől, előadja az ifjuság zenekara. 3) Ének. Énekli az ifjuság vegyeskara. 4) „Szent-Katalin élete a magyar verses legenda nyomán.” Felolvassa Boga Józef VII. oszt. tanuló. 5) Hegedűkettős a „Varázsfátyol” cz. dalműből. Előadjak: Gál Béla III. és Glósz Ernő IV. oszt. tanulók. 6) „Baleset.” (Humoreszk.) Irta és felolvassa Dobos András VII. o. tan. 7) Búcsú. Bajza Józseftől. Énekli az ifjuság férfikara. 8) Szavalatok magyar, német, latin, görög és francia nyelven, Wellman Samu, Nagy Lajos, Merza Gergely, Kohó Márton VIII. és Ráduly Simon VI. oszt. tanulóktól. 9)

*) Ezen felolvasást lapunk egyik közelelbi számában közölmi fogjuk.

Szerk.

„Szent Katalinról.” Imadal. Latinból fordította Imets F. Jákó gymn. igazgató. Szavalja Petres János VII. o. tanuló. 10) Mazurka. Szasskowszky-tól. Quartett. Éneklik Mánya Antal V., Gál Á. lám VII., Balázs András VII. és Nagy Lajos VIII. o. tanulók.

— **Útánk.** Csicsó községben nagy az áldás, nyakig úsznak — nem a vajban, hanem — a sárban. A község közötti útát mérnöki útásítás szerint magasra feltöltötték jó agyvas földdel s most hogy az ég esatornái gyakran megerednek, oly alapos tengelyig érő sár lett belőle, hogy az Alföld irigy szemekkel nézheti. Nem sokára csak a híre marad a csíki kútúti útának, s ma-holnap az üres szekereket is vontatni kell.

— **Meghívó.** A csíksomlyói róm. kath. tanítóképezde ifjusága folyó 1890. évi nov. hó 22-én Szent Cizcellének — mint az intézet védszentjének — ünnepélyt rendez. — Műsor: 1. Halaadó isteni tisztelet. A képezde zenetermében. 2. „Fohász” Oláh K.-tól. Énekli az ifjuság. 3. „Megnyitóbeszéd.” Tartja: Bartis Géza önképző-köri alenök. 4. „Stuart Mária imája.” Mindszent G.-tól. Szavalja Bálint Károly III-ik éves képezdei növendék. 5. „Szall a madár.” Váradi A.-tól. Énekli az ifjuság. 6. „Szent Cizcille életrajza.” Tartja: Nántus Dávid, III-ik éves képezdei növendék. 7. „Az erdő alkonya.” Sesmültzer B. J. Énekli az ifjuság. 8. „Pókainé.” Gyulay P.-tól. Szavalja: Bálint József II. éves képezdei növendék. 9. „Esti ima” Kreutzer K.-tól. Énekli az ifjuság. 10. „A légy.” Vig monolog. Irta: Emile Guirard. Fordította Hevesi József. Szavalja: Magyarai Ferencz II-k éves képezdei növendék. 11. „Népdalegyveleg” Énekli az ifjuság.

— **Szives vendéglátás.** A mult héten egy oláhfalvi ember bement szomszédjához, de a gazda honn nem létében ennek fia fogadta. Hosszabb beszélgetés közben összezsörtentek, minek tettelegesség lett a következménye, — sőt a dühös flu fejszet ragalva, azzal a vendég fején életveszélyes sebet ejtett.

A „Csíki Székely Naptár” 1891-re megjelent s Györgyjakab Márton könyvkereskedésében 25 kr-ért kapható. Ismét eladók árkedvezményben részesülnek. — Ezen naptár az eddigieél dúsabb tartalmu és képekkel van illusztrálva s naptári részében a vasár- és ünnepnapok pirosan vannak nyomva. Imets F. Jakónak „Az újévhez. 1891.” czimű költeményén és a csíksomlyói búcsú keletkezésének rövid történetén kívül több érdekesítő, mulattató és tanulságos közleményt, gazdasági tudnivalókat, zónatariffa, posta- és távirtdárszabályt, sorsolási és kamatszámítási táblázatot és az országos vásárok betűrendbeni pontos kimutatását stb. foglalja magában. A kiadó nem kimélt költséget és fáradságot, hogy a csekély 25 kr. árért egy minden tekintetben megfelelő naptárt állítson ki. Ajánljuk a t. közönség figyelmébe!

Nyilvános számadás és köszönet.

A „Kisdedővő” egyesület által rendezett zeneostály számadása: Bevétel 80 frt, kiadás 38 frt, tiszta jövedelem 42 frt. — Ez alkalommal felülfizettek: Kohn Armin 5 frt, Miko Bálint 4 frt, Miskov Péter, Nagy sándor, Dr. Fegyér Antal, Hrobony Adolf, Dr. Filip Sándor, Bozse Antal, Tellmann Gyula 1—1 frtot; Kozma Ede, Mednyánszky Lajos, Dr. Bozskor Béla, Dr. Molnár József, Szerelaj Ferencz, Baksi Gáspár, Murányi Kálmán, Bajkó Péter, Jakab Lajos plebános, Tolvaly Albert, Varga Ferencz, Kovács Ferencz, sándor Albert, Bartha Ignác 50—50 kr, Helwig 30 kr. — Az egyesület forró köszönetet mond a szives felülfizetőknél, és a közreműködőknek s kiválóan Kohn Armin kir. s. mérnék urnak, kinek legnagyobb érdeme van a művészi estély sikeres létrehozásában.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.*

Nyílt kérés

a nagyzebeni m. kir. postaigazgatósághoz.

Többször panaszt emeltünk a t. szerkesztőségnél a Kézdi-Vásárhelyfelől érkező posta késedelem miatt, s panaszunk folytán mindig fel is szólalt a t. szerkesztőség de mert eredménye miudennek maig sincs, s mert most már nem is 7. hanem 10 óra felé érkezik meg a kászoni posta; azon kéréssel járulunk a tek. postaigazgatósághoz: hogy a kézdivásárhelyi postának a menetrend szerint 1/2 órakor leendő rendes megérkezése iránt intézkedni sziveskedjék, mert ha ezen kérésünk is eredménytelen lenne: Baross Gábor miniszter öngyméltóságánál lennénk kénytelenek ez iránt kérelmezni.

Többen.

A kis lutri húzása.

Brünn, 1890. november 12.

84. 68. 25. 10. 87.

Felelős szerkesztő: **Dr. BOCSKOR BÉLA.**

Főmunkatárs: **VITOS MÓZES.**

Kiadó: **GYÖRGYJAKAB MÁRTON.**

Beközöntvén a **theázó-idény**, liszelettel tultatom a n. é. közönséggel, hogy a Felsétele, több éveken át ráctáron volt, 700 liternyi legfinomabb

ANANAS- és JAMAICA-RUMOKAT

— melyeket nagyon előnyös áron sikerült megvennem — eredeti beszerzési áron alul 30% -kal, és pedig literenként 1 frt 30 kr-ért a közönség rendelkezésére bocsátom.

Együttal ajánlom a raktáromon levő **többféle finom THEE-ÁT, — előrendülő CZUKKROT** 42 kr. — **görzsi MARONI-T** 32 kr-ral kálmunként, — továbbá a már évek óta sikerrel produkált és közkeletűségnek örvendő **magyar mustár**, valamint **cavilár-va** is nagybecsű figyelmét felhívni hátközlődom.

Alázatos tisztelettel
GÁL JÓZSEF.

A gyergyói járás főszolgabírójától.

Sz. 5371—1890. k. i.

Pályázat.

Csikmegye gyergyói járásába kebeleztet Gyó-Remete, Várhegy és Salamás községekből alkotott 8000 lelket számláló egészségügyi körben a körorvosi állás tisztségébe jövén, annak betöltésére ezennel pályázatot nyitok.

A körorvos székhelye Remete, 800 frt évi fizetéssel és természetbeni szabad lakással, a székhelyen 20 kr a külközségekben pedig 30 kr látogatási díjjal, ezenfelül havonként egy köruttra díjmentes fuvar állítatik a külközségek részéről.

Felhívom mindazon 3 évi gyakorlatot kimutatni tudó orvostudórokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, mikép az oklevéllel, honossági bizonylattal, valamint az eddigi szolgálat vagy gyakorlatot igazoló okmányokkal folszerelt folyamodványukat hozzám **1890. évi december hó 20-ig** adják be.

A további föltételek a hivatalos órák alatt betekintheők.

Gyergyó-Szentmiklóson, 1890. évi november 13-án.

NAGY TAMÁS,
főszolgabíró.

(1-3)

Sz. 3484—1890. polg.

Hirdetmény.

A Gyó-Ujfalu községben gyakorolt italméresi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45,896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi december hó 16-án** d. e. 8 órája a kir. törvényszék 10. sz. hivatalozobájába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, mégpedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítették, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A csikszeredai kir. törvényszéknek 1890. évi november hó 11-én tartott üléséből.

Éltes Zsigmond, h. elnök.

Sz. 4183—1890. polg.

Hirdetmény.

A Gyó-Csomafalva községben gyakorolt italméresi jogért megállapított kártalanítási összegre vo-

natkozólag az 1889. évi 45,896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi december hó 16-án** d. e. 8 órája a kir. törvényszék 10. számú hivatalozobájába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, mégpedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítették, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A csikszeredai kir. törvényszéknek 1890. évi november hó 11-án tartott üléséből.

Éltes Zsigmond, h. elnök.

Sz. 1734—1890. polg.

Hirdetmény.

A Gyergyó-Kilyénfalva községben gyakorolt italméresi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45,896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi december hó 17-én** d. e. 8 órája a kir. törvényszék 10. számú hivatalozobájába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, mégpedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítették, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A csikszeredai kir. törvényszéknek 1890. évi november hó 11-én tartott üléséből.

Éltes Zsigmond, h. elnök.

Sz. 1514—1890. polg.

Hirdetmény.

A Gyergyó-Alfalu községben gyakorolt italméresi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45,896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi december hó 17-én** d. e. 8 órája a kir. törvényszék 10. sz. hivatalozobájába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, mégpedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítették, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A csikszeredai kir. törvényszéknek 1890. évi november hó 11-én tartott üléséből.

Éltes Zsigmond, h. elnök.

Sz. 3419—1890. polg.

Hirdetmény.

A Gyergyó-Remete községben gyakorolt italméresi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45,896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi december hó 18-án** d. e. 8 órája a kir. törvényszék 10. számú hivatalozobájába kitűzetett. — Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, mégpedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítették, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A csikszeredai kir. törvényszéknek 1890. évi november hó 3-án tartott üléséből.

Gál Elek, h. elnök.

Sz. 2662—1890. polg.

Hirdetmény.

A Csik-Madéfalva községben gyakorolt italméresi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45,896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi december hó 18-án** d. e. 8 órája a kir. törvényszék 10. sz. hivatalozobájába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, mégpedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítették, — figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A csikszeredai kir. törvényszéknek 1890. évi november hó 3-án tartott üléséből.

Gál Elek, h. elnök.

Sz. 4271—1890.

HIRDETME NY.

Kereskedelmiügyi miniszter ur önmaga a Csikszereda-mindszenti út-áthelyezéshez Csikvármegye közönségének a kisajátítási jogot megadván, egyszersmind a kisajátítási eljárást megrendelte, — a vármegye közigazgatási bizottsága pedig annak fogantatására Becze Antal alispán elnöke alatt dr. Molnár József és Éltes Elek közigazgatási bizottsági tagokat küldötte ki. Tekintettel tehát arra, hogy az érdekeltek igen kevés kivétellel mindannyian Szereda városi lakosok, a kisajátítási tárgyalás Csikszereda

város házának nagytermébe tűzetik ki **folyó november hó 27-ik napjának d. e. 9 órájára**, hol egyszersmind a kisajátítási tervrajz és összeírás is a többi segédokmányokkal 15 napi közszemlére, folyó hó 9-étől kitétetik.

Ennek következtében, midőn minden érdekeltek azon kisajátítási tárgyaláshoz ezennel meghívatnak, értesítetnek a telekkönyvi tulajdonosok, hogy a kisajátítási terv megállapítása felett még akkor is érdemi határozat fog hozatni, ha az érdekeltek közül senki sem is jelenik meg; valamint arról is értesítetnek, hogy ha a kisajátítási terv — avagy a megajánlott ár — ellen fel nem szólalnak, végleg megállapítottnak és elfogadottnak fog tekintetni, anélkül, hogy az, vagy a megjelenés elmulasztása miatt igazolásnak helye lenne.

Csikszereda, 1890. november 5-én.

BECZE ANTAL,
alispán.

(2-3)

Szám 2424—1890. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csikszeredai kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy csikvacsárcsai Szöcs Pál végrehajthatónak odaváló Mezei Lajos ellen 182 frt 85 kr tőkekövetelés s járuléka iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén lévő Csikvacsárcsai község határára fekvő, a csikvacsárcsai 25. sz. tjkvben foglalt s alább megnevezett ingatlanokra u. m. a 41, 42, 43. hrsz. épületes belső s kert 171 frt, a 155, hrszámu kertre 12 frt, —

a 883, 884. hrsz. szántó	29 forint,
" 950.	9
az 1817. 1818.	2
1910.	9
a 2022.	15
2032, 2033.	17
2305.	11
2956.	1
3417.	14
3419.	5
3415/2.	8
3515.	15
" 3588.	12
a 3594, 3595, 3596	legelő, szántó 8 forint,
3627.	7
3629, 3630, 3631.	14
4503.	3
" 4994, 5088.	kaszáló 34
5630.	8
5639.	6
882.	szántó 15

— A csikvacsárcsai 611. sz. tjkvben A. † 4637, 4638, 4639, 4640, 4641, 4642. hrsz. ingatlanból a Mezei Lajos felerészbeni illetőségére, illetve az 1881. évi LX. tcz. 156. §. a) pontja alapján a tulajdonostársak Mezei Pali, Rózália kiskorúak illetőségére is, s így az egész ingatlanra 6 frtban, — ugyanazon tcz. alapján Balás Dénesné, Lázár Mihályné, Balás Dénes, Zsigmond, Mózes, Elek kisk. végrehajtást szenvedő Mezei Lajos nevére felvett a csikvacsárcsai 631. sz. tjkvben 4758, 4759, 4760. hrsz. kaszáló 14 frt, a 4913, 4914, 4915, 4916, 4917, 5174. hrsz. kaszáló 3 frt, az 5125, 5126, 5127, 5128. hrsz. kaszáló 2 forintban, — ugyanazon tcz. alapján a Balás Lajosné, Fodor Ágoston, Balás Dénes, Lázár Mihályné, Peter Matyas és végrehajtást szenvedő tulajdonát képező a csikvacsárcsai 618. sz. tjkvben A. † 4687, 4688, 4689, 4690, 4691, 4692. hrszámu 3 forintban, — ugyanazon tcz. alapján a Balás Tamás, Mezei István, Juli, Róza és a végrehajtást szenvedő nevére felvett a csikgörcsöfalvi 338. sz. tjkvben A. †. 2187, 2188, 2189. hrsz. a. foglal ingatlanra 13 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1890. évi december hó 9-ik napjának délelőtti 9 órakor** Csik-Vacsárcsai s folytatólag Csik-Görcsöfalva községek házána megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagyaz 1881-ik évi LX. törvényzikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság. Csikszeredában, 1890. évi június 27-ikén.

Arnd Ernő,
kir. tvszéki bíró.